

Eg mátti søkja mitt egna starv — og fekk tað ikki

Partur av sosíalu deild er lagdur á aðrar deildir — eisini á privat fólk, sigur Poul Johs. Johansen, og leggur aftrat: — Vald býráðsformansins er ikki óavmarkað. Hann kann ikki tiggja sær sum honum lystir.

Sum vituligt er, so hevði býráðsformaðurin onki at føra fram í sínum viðmerkingum til samrøðuna við meg í Sosíalinum. Tann politiska atsóknin móti mær var eydnast og eg lá sundur soraður eftir á tí politiska vígvøllum. Tey politisku lokabreyðini hjá honum — tey eru honum so lík — havi eg onki at siga tí í dag — komi aftur til tey seinri — men ódugnaskap hansara sum býráðsformaður, sum ovasti dagligi leiðari umsitingarinnar, sum hann sjálvur nevni seg, havi eg nógvar og drúgar viðmerkingar til, sum eg ikki fái nevnt her allar. Býráðsformaðurin skal gera sær greitt, at vit hava bæði eina kommunulóg og eina reglugerð, har tað týðiliga kemur fram, at býráðsformansins vald ikki er óavmarkað og at hann ikki kann tiggja sær, sum hann vil.

Stóð ikki í lýsingini

1. august í 1976 varð eg settur í starv hjá Tórshavnar kommunu sum socialdeildarleiðari og skrivstovustjóri. Tá ið eg fái setanarskrivið, skal eg umsita og vera skrivari í skúlaráðnum í Havn eisini. Hetta stóð ikki í lýsingini og eg havi ónga eykasamsýning fingið fyrri hetta arbeiði.

Tað er ongin politisk viðgerð farin fram í býráðnum ella í mentamála-nevndini um at seta eina nýggja deild á stovn fyrr enn aftan, at ein lýsing stóð í blaðnum, at starvið sum mentamála-deildarleiðari skuldi setast ein ávísan dag og lýsingin var sanniliga undirskrivað sosíala deild t.v.s. av mær sjálvum.

Eg vendi mær straks skrivliga til býráðið, býráðsskrivaran og tað kommunala starvsmannafelagið og segði, at hetta bar ikki til, at seta hetta starvið, uttan at míni viðurskipti fyrst vóru

greidd, tí eg sat jú sum leiðari fyrri tí, ið hesin nýggi leiðari skuldi umsita. Eg kundi ikki søkja mitt egna embætti. Málið varð so steðgað og viðgjørt í teim ymsu nevndunum. Semja var tað um at steðga við uppbyggingum, til svar var komið frá landsstýrinum upp á umsókn frá býráðnum um at sleppa at umsita ein størri part av forsoargilógini. Hetta loyvi fekk kommunan ikki.

Privatfólk umsita

Umsitingin á sosíalu deild er nógvar minkað bæði tí at lógirnar eru broyttar og tí at ein partur av umsitingini er lagdur yvir á aðrar deildir og eisini á privat fólk her í býnum.

Niðurstøðan í nevndunum var, at onki skuldi henda, men um starvið varð býtt seinri, so var tað rimiligt, at eg slapp at velja, hvat eg vildi hava.

Skúlanevndin, sum í Havn nevni seg skúlaráðið, hevur skrivliga sagt sína hugsan um mentamála-deild og hvør skuldi hava ráðsins umsiting um hendi. Millum annað verður sagt, at skúlaráðið vil seta seg imóti, at broytingar verða gjørdar í umsiting skúlaráðsins uttan at tað frammanundan er eftirspurt. Býráðnum eigur at vera greitt, at skúlaráðið er sjálvstøðugt fólkavalt ráð, ið hevur fullan rætt til at skipa fyrri sínum egna viðurskiptum — eisini hvønn skrivara tað hevur.

Gøtan ruddað til týning

Sjálvar havi eg sagt bæði hart og týðiliga, at eg sat ikki eftir við sosíalu deild einsamallari um eitt sundurbýti fram. Fekk eg ikki hin partin av minum starvi, so fór eg og tí er gøtan nú ruddað til týningina.

Tað er rætt, at eg frá býráðsformanninum fekk greitt at vita, at starvið bleiv lýst leyst. Tað varð tað sanniliga eisini. Mentamálanevndin slapp ikki at viðgera innihaldið, sum deildin skuldi umfata. Skúlaráðið fekk harraboð um, hvussu tað skal skipast, hóast tað skrivliga hevði sett seg imóti hesum. Hetta er tað politiska spælið og tað mugu politikararnir taka sær av og skommin er teirra.

Í gleðisrúsinum sum politikari at kunna seigjina meg drekkur býráðsformaðurin ómínissdrykk og gloymir tessvegna at hann er ovasti dagligi leiðari umsitingarinnar. Sum leiðari megna hann ikki uppgávuna, tí hann gloymir við vilja at siga meg úr tí partinum av minum starvi, sum nú er lýstur leysur at seta. Tað átti hann at gjørt, tí hann veit, at uppsagnarfrestin hjá mær eftir at hava sitið í starvi í 9 ár er eitt hálvt ár.

Men skálkurin hann situr í útloðum og á ystu útskerum í Grønlandi og dusar sær, meðan seigjiningin fer fram í Havn.

Eg eri nú í tí heilt serligu støðu at vera noyddur til at søkja eitt starv sum eg siti í. Skiljið tað, hvør ið kann.

Fekk ónga hjálp frá tí kommunala starvsmannafelagnum, til at fáa míni viðurskipti í rætt lag. Tað fløvar kortini hjartað, at tað stuðlaði Ernst Hansen.

Heldur ikki býráðsskrivarin rætti hond frá síðu at hjálpa mær, honum ið eg havi referencu til. Ikki so frægt sum eitt prát. Onki var hann gloymur á sinni, tá ið hann stóð fyrri skotum.

Fundir avlýstir

Allir deildarleiðarafundir, sum býráðsskrivarin er formaður fyrri, vóru avlýstir. Hetta er eitt forum, har eg kundi talað við hinar leiðararnar um mína støðu.

Skúlaráðið, sum fyrri tveimum árum síðani hevði boðað býráðnum frá, hvussu teirra viðurskipti skuldu greiðast, klivur ikki í tvey.

Eg seti meg ikki at lippa, tí skúlaráðið ikki skoytir um meg longur sum skrivara — langt frá tí, men har sita goð fólk — ein yvir-lækni, ein sáláfrøðingur, tveir lærarar og skrivarin í einum fakfelag. Hesir goðu menn áttu at vitað — um ikki frá sær sjálvum — so úr onkrari lærubókini, at menniskju eiga at vera hampilig við hvønn annan.

Eg havi ikki sagt starv mitt frá mær sum skrivari í skúlaráðnum. Skúlaráðið, sum fólkavalt umboð, hevur heldur ikki av-sagt meg, men tað hava býráðspolitikararnir í Havn gjørt saman við býráðsumsitingini.

Til innstillingar

So uppenur tann dagur, tá ið umsóknirnar skulu leggjast fyrri nevndirnar til innstillingar. Vanliga mannagongdin í hesum føri er hon, at umsóknirnar skulu leggjast fyrri mentamálanevndina, skúlaráðið og figgar-nevndina, áðrenn tær fara á býráðsfund til endaliga atkvøðugreiðslu.

Friggjadag seinrapart kemur formaðurin í mentamálanevndini inn til mín og sigur at starvsset-anin skal á dagsskrá í mentamálanevndini

mádagin. Sum vera man, so sigi eg at tað er gaman í, men eg má fyrst fáa málið, áðrenn eg kann skriva skrána, tí allar umsóknarar skulu setast á skrána, so at nevndarlimirnir kunnu kunna seg um hvør, ið søkt hevur. Hann hevði onki mál. Sigi so, at tá ber ikki til at gera skrá. Fekk so burtur úr honum, at býráðsskrivarin hevði málið. Ringi til hansara og biði um málið, men tað kundi eg ikki fáa og um eg ikki sendi skrána út uttan at siggja málið, so gjørdi hann tað. Eftir boðum frá Jan Christiansen sendi eg so fundarboð uttan fullfiggjað skrá.

Málið kemur so fyrri á fundi mánaðag. Av tí at eg hevði søkt mitt egna starv, mótti eg sjálvsagt ikki. Hevði biðið annan mann fyrri meg.

Nýggjur innstill-ingarháttur

Frætti aftan á fundin, at

nú var ein nýggjur framferðarháttur nýttur til innstillingar. Nú innstilla okkara hægstu embætismenn — býarverkfrøðingurin Vøgg Guttesen og býráðsskrivarin Kjartan Kristiansen. Í hesum máli hava teir gjørt eina ómetaliga óbótagerð móti sínum embætti, móti mínum fakfelag og mær sum embætismanni, tí teir vistu at arbeiðsviðurskiptini hjá mær vóru ógreið, tí ongin hevði framvegis ónt til mín.

Sum starvsfólkaleiðari átti Kjartan Kristiansen saman við Vøgg Guttesen at vist málið frá sær til tað var búgvíð til viðgerðar og innstillingar. Men tað gjørdi teir ikki.

Svá royndust menn í royndarstund — smár vóru tit.

Dómurin fellur

Málið verður so lagt fyrri á býráðsfundi uttanum figgar-nevndina og skúlaráðið verður als ikki eftirspurt og dómurin fellur. Men dómurin verður ongatið kunngjørdur mær. Deyðatøgn valdar á býráðnum. Fái boðini í tíðindablaðnum.

Hvønn dag settu so tænarar fólksins sær til prýðis? Jú sjálvur summarsólstøðudagin í tí Harrans árinum 1985. Tann dagin tá ið fólkafloksstovan á Nærapotekinum í Havn, við stuðli uppá kr. 500.000,- um árið úr býráðskassanum, sendi tey tíðindi út í hvørt heim í Føroyum, at í kvøld verður stór fagnaðarsamkoma í Sandágerði. Har verður sungið — talað og dansað og sjálvar formaðurin festir í bálið, so alt ónt og ljótt fánar og heldur seg burtur.

Sjálvar var eg har og royndi at hugna mær, hóast hýrurin ikki var av tí besta, tí mær biðaði onki gott. Eitt serligt sanghefti varð býtt út til samkomufólkið.

Býráðsformaðurin — ein brandur

Jú, nú kemur róp í at formaðurin er komin og ikki

at siga, hann dugir at festa í og skjótt stóð login høgt í loft — jú sanniliga — brandur er.

Tá kemur ein goður vinur og tutlar mær í oyrað, at eg fekk ikki mitt egna starv. Tað kom mær ikki dátt við, tí eg kenni muruna í politikarunum. Eg bleiv heldur ikki dumbur, men rætt er tað, at tá ið vit komu til nr. 19 í songheftinum, var eg ikki so snjallur.

1.

Áarbyglja klára, teskar, suffar, tegir ei sig mær, kanst tú svara sorg, ið sára sveið

Rætt skal vera rætt. Býráðsformaðurin hevur eini sjáldsom evni, sum hann ofta og títt nýtir og tey koma tí sjóndar, tá ið hann gevur boð. Tá kvøttur ikki úr politikarunum, tiansheldur tí hægri umsitingini og hetta uttan at hann spakar ella slær og als ikki nýtir gassa, fóta-lunn ella annað áhaldsi.

Menn ganga sum í svimils og heilin fer í baklås og hetta lás er so væl smiðað, at tað britist ikki upp, hóast eftir øllum at døma eitt hvølpálás var nóg mikið.

Stutt eftir segði eg starv mitt upp á býráðnum — um eg hevði nakað — eg veit tað ikki; men áðrenn eg endaliga fór, sat fremmandamaður fyrri mær á skrivstovu míni. Í sosíalu nevnd var samtykt gjørt at tosa við meg um uppsøgnina, men tað hevur formaðurin Lisbeth L. Petersen ikki gjørt ei heldur nakar annar í nevndini.

At enda fari eg at heita á býráðið um at lata vera við at halda á við at senda mær innbjóðingarkort til átgildi tykkara við tí serligu heilsu, at tað vil gleða býráðið at siggja meg við maku.

Eg kann ikki torga, at tað verður logið upp í eyguni á mær.

Jú sanniliga býráðsformaðurin. Tú ert alt ov linur. Táð líkast svartar ongum.

Poul Johs. Johansen